

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

EESTINAJOKOIRA

(EESTI HAGIJAS)

Alkuperämaa: Viro

LYHYT HISTORIAOSUUS: Vuoteen 1914 asti käytettiin Eestissä metsästyksen nk. venäläis-puolalaista ajokoiraa sekä englanninkettukoira. Näiden risteytyksinä saatiin ajokoiria, joita värityksen mukaan alettiin kutsua joko venäläis-puolalaisiksi tai englantilais-venäläisiksi ajokoiriksi. Kaksikymmenluvulla tuotiin Eestiin suomenajokoiria, joiden toivottiin parantavan ajokoirien ulkomuotoa. Risteytystyölle tuli vaikea este, kun Eestin metsästyslaki kielsi yli 45 cm:n korkuisten koirien käytön ajometsästyksessä. Kookkaita ajokoiria alettiin astuttaa mäyräkoirilla ja pienikokoisilla risteytyskoirilla. Ajokoirarotu sekoittui niin pahasti, että jalostuskelpoisen materiaalin määrä supistui vähiin. Kolmekymmenluvulla tuotettiin Länsi-Euroopasta beaglejä, sveitsinajokoiria, luzerninajokoiria ja berninajokoiria. Niitäkin alettiin risteyttää paikallisiin pieniin ajokoiriin.

Toinen maailmansota keskeytti järjestelmällisen jalostustyön pitkäksi aikaa. Osa koirista kuitenkin säilyi, ja se mahdollisti jalostustyön jatkamisen sodan päätyttyä. Uuden ajokoirarodun vaatimuksia vastasivat parhaiten beagle- ja sveitsinajokoiraristeytykset. Jalostusmateriaaliksi arveltiin riittävän 800 – 900 koiraa. Syksyllä 1954 kutsuttiin koolle toimikunta, joka tarkasti 648 koiraa ja vahvisti rotumäärittelmän, jossa otettiin huomioon ulkomuoto ja metsästysominaisuudet. Saman vuoden joulukuussa rotu hyväksyttiin Neuvostoliitossa virallisesti.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoa pienempi, runko vankka ja kuiva. Luusto vahva, lihakset hyvin kehittyneet.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Pituusindeksi uroksilla 108 – 110, nartuilla 110 – 112.

Ryhmä: 6

FCI:n numero: ei FCI-rotu

Hyväksytty: EKL

SKL-FKK ?

1/3

EESTINAJOKOIRA

2/3

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tasapainoinen, liikkuva.

PÄÄ

KALLO-OSA: Pyöreä, leveä; kulmakaaret selvät, mutta eivät korkeat.

OTSAPENGER: Ei jyrkkä.

KIRSU: Leveä ja musta, kellertävälaikullisilla sallitaan tummanruskea.

KUONO-OSA: Pitkä ja suora.

HUULET: Kuivat, peittävät ikenet täysin.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat valkoiset. Purenta leikkaava.

SILMÄT: Hieman vinot, tummanruskeat. Luomien reunat tummat.

KORVAT: Ohuet, pitkät, riippuvat. Matalalle kiinnittyneet ja poskenmyötäiset, pyöreäpäiset ja lyhyen karvan peittämät.

KAULA: Pyöreä, lihaksikas, kuiva; kaulanahka sileä.

RUNKO: Leveä, selvästi tynnyrimäinen.

SÄKÄ: Kohoa selkälän yläpuolelle.

SELKÄ: Suora, leveä ja lihaksikas.

LANNE: Lyhyt, leveä, lihaksikas, kupera.

LANTIO: Lyhyt, leveä, lihaksikas ja kevyesti luisu.

RINTAKEHÄ: Pitkä ja syvä, kyynärpäihin ulottuva.

HÄNTÄ: Miekanmuotoinen, tyvestä paksumpi, hännänpäätä kohti tasaisesti suippeneva. Kintereisiin ulottuva. Hieman selkäviivasta alaspäin suuntautuva.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat kuivat, luisevat, lihaksikkaat, edestä katsottuna suorat. Eturaajan pituus noin puolet säkäkorkeudesta.

LAVAT: Lavan ja olkavarren kulma noin 115 - 120°.

KYYNÄRPÄÄT: Kyynärnivelet suoraan taaksepäin.

KYYNÄRVARRET: Poikkileikkaus soikionmuotoinen.

VÄLIKÄMMENET: Leveät, pääasiassa pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Soikionmuotoiset, kaarevat; varpaat tiukasti yhdessä; kynnet maata kohti suunnatut.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat kuivat, luisevat, lihaksikkaat, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Kulmaukset selvät. Takaraajan vähäinen pystyasento sallittu.

VÄLIJALAT: Pääasiassa pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

NAHKA: Kiinteä, joustava, poimuton.

Pohjoismainen Kennelunioni

Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyt, tasavahva, karkea, kiiltävä. Aluskarva heikko. Häntä kauttaaltaan tasaisen, tiheän karvan peittämä ja siksi paksulta näyttävä. Hännän päässä karva hieman lyhyempää.

VÄRI: Lähinnä ruskeareunuksiset mustat laikut, laikkujen koko ei määrätty. Ruskeareunuksinen mustanruskea, punalaukullinen ja satulapeitemäiset laikut selässä sallittuja.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 45 – 52 cm, nartut 3 cm vähemmän. Korkeus lantion kohdalla 1 1,5 cm säkäkorkeutta pienempi.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Yleisvaikutelma: Liian matala; runko liian lyhyt tai pitkä; takakorkea. Runko joko liian kevyt tai tukeva; selvästi karkea.

Pää: Kallo liian kupera; niskakyhmy esiinpistävä; otsapenger liian jyrkkä tai liian loiva; kulmakaaret liialliset; riippuvat huulet.

Silmät: Pienet tai vaaleat.

Korvat: Korkealle kiinnittyneet, liian suuret tai pitkät.

Kaula: Liian pitkä tai lyhyt kaula, poimut kaulan alla.

Runko: Kapea, liian leveä tai litteä rinta; heikko säkä; lyhyt tai pehmeä selkä; pitkä, suora lanne; liian luisu lantio.

Häntä: Liian pitkä tai lyhyt, tasapaksu; liian lyhyt tai pitkä karva, joka hännän alapuolella riippuva.

Eturaajat: Kyynärpäät ulkokierteiset; välikämmen liian vino, kyynärvarsi kaareva.

Takaraajat: Riittämättömät kulmaukset; lyhyt sääriluu; ulko- tai sisäkierteiset kinnernivelet.

Käpälät: Hajavarpaisuus, jäniksenkäpälät.

Karvapeite: Liian pitkä tai kevyesti laineikas karva; voimakas täplikkyys.

VAKAVAT VIRHEET:

Yleisvaikutelma: Liian korkea; liian pitkärunkoinen; huomattavan takakorkea.

Pää: Kookas, karkea; ylös tai alas suuntautuva kuono; vaalea kirsu.

Korvat: Lyhyet, liian rustokkaat tai pitkäkarvaiset.

Runko: Notko tai köyry selkä; notko tai köyry lanne; kapea tai hyvin luisu lantio.

Häntä: Vino; hyvin pitkä, riippuva karva.

Karvapeite: Huomattavan laineikas; hyvin pitkä tai hyvin lyhyt karva rungossa: pitkä kuonossa, korvissa ja hännässä; mustat laikut tai täplät valkoisella pohjalla; ruskea tai kahviruskealaikullinen väri.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Eriväriset tai aivan valkeat silmät.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.